

навива само съ бѣганье. Срѣщо единъ такъвзи непріятель, истинната доблестъ стои въ боенъето и въ бѣганъето отъ него, и бѣганье безъ размыслянье и безъ да си давате време да погледвате надирѣ си. Вый не сте забравили голѣмытъ грижы които съмъ ималъ за васъ отъ дѣтинството ви, и опасноститѣ отъ които сте са отървали чрезъ моитѣ съвѣты: или имайте довѣріе къмъ мене, или търпете да вы оставиѣ. Ако да знаяхте вый колко ми е мѣчително да вы гледамъ да тичате къмъ пагубата си! Ако да знаяхте какво съмъ страдалъ когато не смѣяхъ да ви говориѣ! Майка ви която вы е родила помалко болести е имала въ ражданъето. Азъ мѣлчахъ, гѣдтахъ моитѣ мѣкы, душѣхъ моитѣ въздышанія за да видиѣ да ли ще са завърнете при мене. О мой сыне! мой любезный сыне! утѣши ми сърцето, дай ми назадъ туй което ми е помило отъ самата ми утроба; дай ми назадъ Телемаха, когото изгубихъ; дайте са на себеси. Ако мѣдростъта надвие въ васъ любовъта, азъ живявамъ и живявамъ благополученъ, но ако любовъта вы увлече противу на мѣдростъта, Менторъ не може вече живѣя.“

Тѣй като говорише Менторъ слѣдоваше пѣтя си къмъ морето, и Телемахъ, който не обѣщаше еще въ себеси доста сила за да го слѣдува отъ самосебеси, но имаше я до толкъсъ щото да са остави да го водѣтъ безъ противенъе. Минерва, постоянно скрита подъ образа на Ментора, като закрываше Телемаха невидимо съ своя щитъ и прѣскаше около него едни божественны лучы, направи го да осѣти едно дерзновеніе каквото той не бѣ осѣщаль отъ какъ бѣ дошьлъ на острова. Найподирѣ, тѣ стигнѣхъ до едно мѣсто на острова, дѣто брѣгътъ бѣше высокъ и отвѣсенъ: то бѣше една канара, о която постоянно са удряхъ расѣвненитѣ волны. Тѣ погледахъ отъ тѣзи высочина да ли приготвенныйтъ отъ Ментора корабъ е еще на сѣщото си мѣсто; но тѣ видѣхъ едно жалостно зрѣлище.

Купидонъ бѣше живо докаченъ като гледаше че този непознатъ старецъ не само е безчувственъ на неговитѣ стрѣлы, но еще му отнемаше Телемаха; той плачаше отъ ядъ, и отиде да намѣри Калипса която са шураше въ тъмнитѣ лѣсове. Тя не можи да го види